

CHÌA KHOÁ THIÊN ĐÀNG

Đời sống của con người dù là cá nhân hay tập thể hay cả quốc gia luôn luôn thay đổi bất chợt, lúc thăng lúc trầm vượt ra ngoài sự suy nghĩ của con người, dù có chiến tranh hay hoà bình, vẫn có bệnh tật và thiên tai và đói kém và những rắc rối éo-le (có nhiều hay có ít) cho từng cảnh ngộ về mặt tình cảm, thể xác ,tinh thần, vật chất. Cho dù một con người nào đạt được danh vọng cao sang, tiền tài như núi, tình cảm như bể nhưng vẫn không tránh được có lúc bồn chồn , cô đơn, trống vắng hay một chút lo-lắng hoặc sợ hãi một điều gì đó mà không rõ ràng.

Xin giới thiệu sau đây cho bất cứ ai ở tất cả mọi tầng lớp dù sang hay hèn, dù có tôn giáo hay không, dù có kiến thức hay không có, đều có quyền nhận chìa khoá thiên đàng cho riêng mình, đó là **Kinh Thánh** (Holy Bible).

Kinh Thánh bày tỏ cho chúng ta biết được mình là ai, phải làm gì ở thế gian này và khi chết chúng ta về đâu, cho chúng ta thấy được chân lý sáng suốt , biết lẽ thật của cuộc đời, biết được chúng ta có nhiều kiếp sống hay là một kiếp sống ở thế gian này. Kinh Thánh bồi bổ kiến thức, tâm linh và đời sống vật chất của chúng ta, kinh thánh cho chúng ta biết rõ sự vận hành của thế giới tối tăm (ma quỷ hay Satan) , biết sự vận hành của Đấng tạo hoá hay là Ý muốn của Đấng tạo hoá .Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết sự thật về thiên đàng và hoả ngục. Kinh Thánh bày tỏ cho chúng ta cách sống theo luật của Đấng Tạo Hoá mà không có luật pháp nào hay ở thế gian nào ngăn cản được. Kinh Thánh bày tỏ cho chúng ta cách bẻ gãy quyền lực của thế giới tối tăm luôn luôn quấy phá, cướp bóc, huỷ diệt những gì tốt đẹp của chúng ta bằng rất nhiều cách qua ngưỡng cửa tâm linh và thể xác của chúng ta.

Lời Kinh Thánh :

“ Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy cho mọi người trong sự công bình “

“ Sự khôn ngoan đầu tiên là sự nhận biết Đức Chúa Trời. “

“ Kính sợ Đức Chúa Trời là khởi đầu trí thức “

CHÌA KHOÁ...2

Điều gì chứng minh Kinh Thánh là lời của Đức Chúa Trời (ĐCT) ?

- Kinh Thánh được viết bởi 40 người có cá tính khác nhau, ngay cả nghề nghiệp, văn hoá lẫn phong tục khác nhau và sống riêng biệt khác nhau tại các vùng khác nhau của ba châu Á, Phi, Âu trong thời gian trên 3.000 năm trước Chúa Jesus và cho đến nay, tập hợp được tất cả là 66 sách, bắt đầu từ sách Sáng thế kỷ cho đến sách Khải huyền (Revelation)
- Là sách cuối cùng của Kinh Thánh vì là sách nói về tương lai, về những

Ngày cuối cùng của nhân loại mà hiện nay chúng ta đang bắt đầu bước vào thời kỳ này. Một quyển Kinh Thánh có nội dung liên kết chặt chẽ với nhau dù cho thời gian và mỗi thời đại khác nhau, rời rạc nhau. Điều này chứng minh rằng ĐCT là tác giả duy nhất, đã linh cảm cho 40 người viết ra lời của Ngài thật trọn vẹn và gọn gàng trong một quyển sách nhỏ gọn (Kinh Thánh) mà không cần phải thêm hay bớt một điều gì vào sách. Đó là sự đầy đủ vô biên của Kinh Thánh.

Tính cách hợp thời và bất biến của Kinh Thánh:

Kinh Thánh không bao giờ cũ hoặc lỗi thời vì luôn luôn đáp ứng thích đáng cho mọi lứa tuổi, mọi thời đại, mọi trình độ, mọi dân tộc trong cuộc sống , để giải toả những ràng buộc trong quá khứ,hiện tại và ngay cả tương lai.

Quyền năng của Kinh Thánh:

Biến đổi con người từ chỗ tối tăm đến chỗ sáng láng, từ chỗ cơ cực, thấp hèn, xấu xa, tội lỗi đến chỗ mỹ thiện, thánh khiết một cách tự nhiên rất kỳ diệu.

CHÌA KHOÁ...3

Đức Chúa Trời là Đấng tạo ra vũ trụ và muôn loài, là Đấng tạo hoá, là Thượng Đế, là Ông Trời, là Đấng tự hữu và hằng hữu (vốn có sẵn từ trước và còn mãi mãi). ĐCT là Đấng toàn tại.Chúa ở khắp mọi nơi và có cùng một lúc. ĐCT là Đấng toàn năng “bởi vì không có việc gì mà ĐCT chẳng làm được và còn làm tốt đẹp và kỳ diệu hơn trí suy tưởng của con người “. ĐCT là Đấng bất biến,cho dù quá khứ, hiện tại và cho đến đời đời vẫn không hề thay đổi.ĐCT là Đấng Yêu thương, Nhân ái, Nhân từ “ Ai chẳng yêu thương, thì không biết ĐCT, vì ĐCT là sự yêu thương“._ Lòng ĐCT yêu thương chúng ta và đã bày tỏ ra trong điều này đã chép trong Kinh Thánh _ “ ĐCT đã sai Con một của Ngài đến thế gian, để chúng ta nhờ vào Con ấy mà được sống “ _ “ Vì ĐCT yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin vào Con ấy, thì không bị hư mất mà còn được sự sống đời đời. “.

_ “ Công việc của Chúa là trọn vẹn, vì các đường lối Chúa là công bình. Ấy là ĐCT thành tín và thánh khiết, Chúa là công chính và chính trực “.

_ “ Vì ĐCT rất lớn, đáng được ngợi khen và được tôn chỉ cao mãi mãi. Ngài đáng kính sợ hơn hết các thần, các chúa.”.

ĐCT thể hiện ra ba ngôi nhưng vẫn chỉ là một:

_ “ Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con (Chúa Jesus), và Đức Thánh Linh mà làm phép Báp-tem cho họ.” _ “ Nguyện xin ơn của Đức Chúa Jesus cứu thế, sự yêu thương của ĐCT , và mối tương giao của Đức Chúa Thánh Linh ở cùng với anh em”. _

Sự Trung Thực của Kinh Thánh:

Bày tỏ bản chất, tính khí xấu và tốt của con người từ kẻ thấp hèn nhất cho đến những nhân vật lãnh đạo, những kẻ sang giàu, những kẻ trí thức, thông thái cho đến những nhân vật mà ngày nay chúng ta công nhận là Thánh.

Sự chứng thật của Kinh Thánh:

Nếu Kinh Thánh không bày tỏ là sự phát ngôn thay mặt cho Đức Chúa Trời hoặc không có nhiều bằng chứng và lý lẽ thật để hỗ trợ, và nếu những tác giả trong các tập sách trong quyển Kinh Thánh không cho rằng họ được ĐCT linh cảm để viết ra, thì chắc chắn nó không trở thành nền tảng đức tin của hàng triệu người Do Thái và của các con dân Chúa ở khắp nơi trên thế giới hiện nay, và chắc chắn không có hàng triệu người dám liêu minh hy sinh cuộc sống hiện tại và tương lai của họ cho những lời trong Kinh Thánh.

Tính nhất quán của Kinh Thánh:

Toàn bộ Kinh Thánh đều bày tỏ những câu giải đáp chắc chắn xác quyết cho các vấn đề mà chúng ta hay thường quan tâm trong đời sống.

Sự chính xác về địa lý và lịch sử của Kinh Thánh:

Nhiều nghiên cứu gia các ngành đã lần lượt khám phá những nhân vật, những con người, những địa điểm và các thời đại, các nền văn hoá, các bối cảnh lịch sử được diễn đạt trong Kinh Thánh đều là thực.

Những phép lạ, những lời tiên tri và sự tồn tại của Kinh Thánh đều thật và chính xác.

Dĩ nhiên, chúng ta không phải là người đầu tiên thắc mắc nhiều về những gì đã ghi chép trong Kinh Thánh hay sự có mặt của Kinh Thánh ở Thế gian.

CHÌA KHOÁ...4

Kinh Thánh là Lời Sống.

_"Vi lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng".

_"Nhơn đó tôi yêu mến điều răn Chúa hơn vàng, thậm chí hơn vàng ròng" . (vàng ròng là vàng nguyên chất , cao tuổi.)

_"Lời Chúa ngọt hơn tôi đường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi"

_ "Hãy ham thích sữa thiêng liêng của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn"

_ "Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi, Ánh sáng cho đường-lối tôi"

Đức Chúa Trời dựng nên trời đất muôn vật bằng cách nào?

_ Chỉ có loài người được Chúa lấy đất nắn nên rồi hà sinh khí vào lỗ mũi mà trở thành một loài sinh linh: "Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sinh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sinh linh"

_ Chỉ có loài người được Đức Chúa Trời dựng nên giống như hình Ngài và tượng Ngài, là giống như bản tánh thánh khiết và công nghĩa của Ngài.

_ "Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất"

_ Chỉ loài người được quyền quản trị muôn loài mà Đức Chúa Trời đã dựng nên.

"Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phựcùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất"

Tổ tiên loài người là ai?

Tổ tiên loài người là A-đam và Ê-va.

"Vì A-đam được dựng nên trước nhưt, rồi mới tới Ê-va"

Đức Chúa Trời đã dựng nên loài người giống như Ngài trong sự thánh khiết và công nghĩa, thì tại sao loài người đã phạm tội?

vì A-đam Ê-va không vâng lời.

_ Ông bà bị ma quỷ lừa dối mà chiều theo tư dục:

"Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, sự mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Chúa mà đến, nhưng từ thế gian mà ra"

Hậu quả của tội lỗi là gì?

"Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân"

Ông bà sợ hãi khi phải gặp Đức Chúa Trời.

"Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại

phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sạch vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi"

Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen đặt cây đất, là nơi có người ra. Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Ê-đen các thần Chê-ru-bin với gươm lưỡi chói lòa, để giữ con đường đi đến cây sự sống.

Tội lỗi mang đến sự chết: Chết tâm linh, chết thân xác và chết đời đời.

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsu Christ, Chúa chúng ta"

Từ đó, bản chất của A-đam và Ê-va thế nào?

Tính thánh khiết và công nghĩa đã bị nhiễm độc, tội lỗi đã làm cho ông bà bại hoại cả xác lẫn hồn và di truyền con cháu muôn đời đều như vậy.

"Kìa, tôi sanh ra trong sự gian ác, Mẹ tôi đã hoài thai tôi trong tội lỗi"

"Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội..."

CHÌA KHOÁ 5

Những tập sách đầu tiên trong quyển Kinh Thánh đã do Môi-Se (Moses) viết đã có trước kinh Hindu 500 năm và trước kinh Cô-ran của Mô-ha-mét là 2000 năm. Chẳng hề có một cuốn sách nào được người ta thường xuyên mua và được xuất bản nhiều nhất trên thế giới và còn được dịch ra trên 2000 ngôn ngữ.

Tóm lại, **Kinh Thánh** (Holy Bible) là một báu vật từ trời ban xuống cho loài người, ai cũng có thể có, nếu ta muốn, dù ta không có tiền.

Kinh Thánh là một kim chỉ nam cho cuộc sống con người để tiến tới sự hoàn mỹ, dù trong cuộc sống là kẻ thất bại hay đang thành công hoặc là kẻ thờ ơ mọi thứ, sẵn sàng chấp nhận một cuộc sống, một hoàn cảnh hiện tại và cho là đủ, cho là yên bình. Kinh Thánh luôn luôn đáp ứng cho mọi người, cho các thời đại, là trung tâm điểm sống cho con người bất chấp mọi chế độ, vì đó là quyển sách luật pháp của ĐCT.

Lưu ý trong bài viết, tất cả những câu có dấu hoặc kép (“) là lời trong Kinh Thánh.

* Đàng sau sự chết có gì lạ?

Khi một người đứng trước cái chết thường là sợ hãi, hoang mang và thấy trống vắng. Dù phải hay là không phải như vậy, thì sau sự chết có gì?. Có người cho rằng chết là hết, không còn hiện hữu, là không còn gì cả, là hiện tại có quyền hưởng thụ, sống thoải mái theo nhu cầu mình đang cần, đang có và có thể dành dùm lại cho con cháu đời sau nếu cảm thấy dư dật, hoặc cố hết tâm huyết để tạo được một điều gì đó cho dục vọng riêng tư đang dâng trào mà bất chấp hành động đó đẹp hay xấu, ác hay thiện. Lý lẽ này thường có ở những người vô thần hoặc kẻ dị lập.

_ Có người cho rằng, sau khi chết thì được lên Thiên Đàng tự nhiên, vì Chúa yêu thương con người nhất và vì được Chúa tạo ra. Lý lẽ này là thiếu cặn, không đúng với Kinh Thánh và trái với ý thức công bình.

Có người cho rằng sau khi chết, sẽ trở lại đầu thai kiếp khác theo luật luân hồi chuyển kiếp. Lúc sống thì cố gắng làm ơn, làm phước, tự sống có kỷ luật theo lối nhìn chung chung của đời cho là đẹp, cho là tốt, cho là giỏi, để kiếp sau có hoàn cảnh sống tốt đẹp hơn, hoặc nỗ lực tu thân, tịnh khẩu, tham thiền....v.v.. hoặc tìm mọi phương cách tu tập cao siêu hơn để được ra khỏi vòng luân hồi, được gọi là giải thoát, được gọi là về cõi niết bàn (Nirvana), được gọi là cõi viên mãn, để không còn sinh, bệnh lão, tử của vòng luân hồi. Lý lẽ này là một hy vọng hão huyền cho một số người tự nỗ lực tu sửa bản thân, tự cứu rỗi cho họ, vì trong thực tế không một ai biết chắc phương pháp nào là đúng, để tu như thế nào mới thoát được vòng luân hồi. Có ai nhờ tu mà thoát vòng luân hồi chưa? Ai có quyền tạo ra vòng luân hồi? Ai có quyền điều khiển vòng luân hồi? Ai quyết định chúng ta thành người hay thành súc vật hay thành cỏ cây? Ai có quyền quyết định chúng ta đủ tốt đẹp, đủ điều kiện để thoát vòng luân hồi? Nếu luân hồi không có, không đúng thì những cố gắng những nỗ lực tự tu, tự cứu của con người chỉ là hư không! Họ sẽ đi về đâu? Nếu có kiếp trước, thì tại sao không ai nhớ đến kiếp trước của họ? Tại sao? Tại vì không có kiếp trước thì có gì để mà nhớ!

Tất cả mọi sự giải đoán của con người đều là mơ hồ, không chắc chắn, dù cho số nhiều người nói thế này, số ít người nói thế kia, vậy ta biết tin ai? Ai là giám khảo? Ai là trọng tài để phán quyết đúng sai? Nếu nhận biết ĐCT là Đấng tối cao, Đấng quyền năng thì nhìn xem sự mặc khải của Chúa và lời Chúa phán trong Kinh Thánh.

Kinh Thánh không nói có chuyện luân hồi, chuyển kiếp. Kinh Thánh cho chúng ta biết rõ Chúa là Đấng tạo dựng nên, vũ trụ, trời đất, muôn loài và muôn vật, bày tỏ rằng con người là sinh linh bởi được Chúa hà hơi, được mang hình ảnh Chúa và được quyền cai quản muôn loài vật, muôn cỏ cây. Không bao giờ có chuyện con vật hoá thành con người hay con người hoá thành con vật. Kinh Thánh xác quyết rằng sau khi chết, con người sẽ được Chúa phán xét và cho đi đến một trong hai nơi, đó là **Thiên đàng** hay **Hoả ngục**. Kinh Thánh có chép: “**Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét**”. Và khi con người chủ trương có khả năng tự cứu là điều dám phủ nhận một cách trắng trợn những công việc Chúa đã làm cho loài người, dám phủ nhận việc Chúa Jesus đã đem sự cứu rỗi cho loài người, dám phủ nhận việc Chúa chết trên Thập tự giá vì muốn chuộc tội lỗi của con người, dám phủ nhận Kinh Thánh là lời của Chúa, dám phủ nhận Kinh Thánh là luật pháp của Chúa dùng để hướng dẫn

chúng ta nắm lấy sự cứu rỗi của Chúa ban cho chúng ta để đi đến mức trọn vẹn, hoàn mỹ như Ý Chúa muốn.

CHIÀ KHOÁ..... 6

Trước đây vào khoảng một thế kỷ, một số chính khách nghĩ rằng con người phạm tội vì cơ đói rét, bệnh tật, thất học, nếu con người đủ ăn, đủ mặc, mạnh khỏe, học hành đến nơi đến chốn, thì tội lỗi sẽ không còn trên thế giới này. Khoảng 100 năm qua, nhân loại đã tiến bộ, các nước đã trở nên giàu có, nhiều dân tộc đã sống đầy đủ tiện nghi, nhưng kết quả không phải như họ tưởng. Tội lỗi mỗi lúc một gia tăng, lan tràn khắp chốn, con người càng thêm bại hoại. Tội lỗi đã đầy dẫy mọi nơi, đầy dẫy trong lòng người. Kinh thánh nói rất nhiều về tội lỗi, nào là nguyên nhân, nào là bản chất, nào là kết quả, để đưa chúng ta đến quyết định tin Chúa hầu được tha thứ.

I. NGUYÊN NHÂN CỦA TỘI LỖI :

1-Do Thiên sứ phạm tội.

Tội lỗi không bắt đầu ở dưới đất, mà bắt đầu ở trên trời, giữa các nhân vật quan trọng là Thiên sứ. Thiên sứ được dựng nên trọn vẹn, nghĩa là hoàn toàn vô tội, nhưng không phải là không thể phạm tội. Họ có thể không phạm tội, mà cũng có thể phạm tội. Một Thiên sứ đã lạm dụng quyền tự do của mình mà phạm tội và lôi cuốn một số Thiên sứ khác theo nó. Chúng đã trở thành ma quỷ và lôi cuốn nhân loại cùng phạm tội theo ý của nó.

Lời Chúa : "Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao

ngươi từ trời sa xuống !Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị

chặt xuống đất là thể nào! Ngươi vẫn tự bụng bảo dạ rằng : là

ngươi sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ngươi lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời, ngươi choràng sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương Bắc, ngươi cho rằng sẽ lên trên cao các đám mây, muốn

làm ra mình bằng Đấng rất cao. Nhưng Ta nói ngươi phải xuống

nơi Âm phủ, sa vào nơi vực thẳm "._ Một Thiên sứ bị cám dỗ,

thảo một kế hoạch muốn bước tiến : là sẽ, là sẽ, là sẽ ...cho đến

cuối cùng muốn được ngang hàng với Đức Chúa Trời. Nhưng

Chúa đã biết hết kế hoạch đó, nên đuổi nó xuống khỏi trời,và quăng nó vào vực thẳm.

2-Do tổ tông của loài người phạm tội.

Ăđam và Êva đã được dựng nên vô tội, họ có thể phạm tội hoặc không phạm tội, họ có khả năng sống Thánh khiết, cũng có khả năng sống ô uest. Đáng tiếc Ăđam và Êva đăng he lời cám dỗ ăn trái cấm, ngã theo ý của ma quỷ và gây tội ác trong thế gian này

"Cho nên, bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian"

Vì vậy, Thiên sứ là tội nhân thứ nhất và cám dỗ Ăđam thành tội nhân thứ nhì theo nó. Lời Chúa: "Kẻ nào phạm tội thì thuộc về ma quỷ, vì ma quỷ phạm tội từ lúc ban đầu. Vả, Con Đức Chúa Trời (Chúa Jesus) đã hiện ra để huỷ phá công việc của ma quỷ, vì ma quỷ phạm tội từ ban đầu".

II. BẢN CHẤT CỦA TỘI LỖI :

1-Tội lỗi là gì?

- a\ **Là vi phạm luật pháp.** Lời Chúa: "Còn ai phạm tội tức là trái luật pháp ; và tội lỗi tức là sự trái luật pháp". Luật pháp là Thánh khiết, là tốt lành. Luật pháp đã được ghi trong lòng, trong trí của chúng ta, cũng như đã ghi trong Kinh thánh.
- b\ **Làm điều bất công.** Lời Chúa: "Mọi sự không công bình đều là tội, mà cũng có tội không đến nỗi chết". Hễ bất cứ điều gì xấu, không ngay thẳng, không chân chính là tội.
- c\ **Là tự cao và kiêu ngạo.** Lời Chúa: "Mặt tự cao, lòng kiêu ngạo, và ngọn đèn của kẻ ác, đều là tội lỗi". Một trong các tội nặng là kiêu ngạo. Thiên sứ đã trở thành ma quỷ vì có kiêu ngạo, và khi nó cám dỗ người nào, thì nó cám dỗ người đó kiêu ngạo.
- d\ **Là ích kỷ.** Lời Chúa: "Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy". Là nếp sống ích kỷ. Muốn đi con đường theo ý riêng, mà bất chấp con đường Chúa chỉ cho mình phải đi. Nói cách khác, tội lỗi là sống theo ý riêng của mình, mà không chấp nhận ý của Chúa đối với mình, nên hết thấy đều sai lạc.
- e\ **Là tư tưởng ngu dại.** Lời Chúa: "Tư tưởng ngu dại là tội lỗi",- "Ngu dại" đây không có nghĩa là không đợc chữ được, hay không thông minh, nhưng ngu dại là không nhìn nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng tạo hoá của mình .

f\ **Là không chịu làm điều lành.** Lời Chúa: "Cho nên kẻ biết làm điều lành mà chẳng làm, thì phạm tội". Không làm điều lành cũng phạm tội như làm điều ác. Biết Chúa mà không thờ phượng Ngài là phạm tội, biết lời của Chúa mà không làm theo là phạm tội, thấy anh em mình cần giúp đỡ mà không giúp đỡ là phạm tội, nhưng không làm điều lành cũng là tội.

g\ **Là vô tín.** Lời Chúa: "Về tội lỗi, vì họ không tin Ta". Không tin Chúa là một trong các tội nặng, nên không được cứu rỗi, phải bị đoán phạt. Không tin, là cho Đức Chúa Trời nói dối, là phản đối Chúa Jesus, giày đạp Huyết của Ngài, thì không còn tế lễ nào chuộc tội nữa.

2-Tội lỗi được ví sánh.

a\ Như lửa, nó tiêu diệt.

b\ Như sự rỉ sét, nó làm cho hao mòn.

c\ Như thuốc mê, nó làm cho ngây dại.

d\ Như thuốc độc, nó giết chết.

Bản chất của tội lỗi như lửa. Nếu chúng ta bốc, nhâm cục than lửa, hoặc nhỏ hay lớn, thì không thể nào giữ lại một giây, phải ném liền. Khi nào chúng ta đụng đến tội lỗi là đụng đến lửa, như hỏa ngục. Tội lỗi như rỉ sét, nó ăn mòn đời sống. Nếu chúng ta phạm tội nhỏ, mà cứ giữ lại thì nó làm cho chúng ta suy giảm năng lực thuộc linh. Tội lỗi như thuốc mê. Khi một người phạm tội, thì trở thành mê muội, không còn nhận biết phải trái, trắng đen. Tội lỗi như thuốc độc. Tội lỗi còn nguy hiểm hơn thuốc độc, vì thuốc độc chỉ làm hại thân thể, nhưng tội lỗi làm hại cả thân thể lẫn linh hồn.

3-Tội lỗi di truyền,

Tội lỗi có tính cách di truyền và lan rộng.

Nếu một người làm điều gì sai hoặc dối lòng, hoặc nói dối, thường thì họ luôn luôn dấu diếm hoặc bào chữa đủ cách. Chúng tỏ họ luôn luôn lấy một tội sau, để che lấp tội trước và rồi cứ tiếp tục như thế, rồi lại như thế....không biết bao giờ dừng lại.-(Tội lại cứ chồng lên tội).

Thường thì ai cũng có nói dối và cứ truyền từ ông tổ, ông cha, cho đến đời con cháu, biết đến bao giờ chấm dứt.

Lời Chúa : **“ Cha đẻ của sự nói dối hoặc lừa dối là Sa-tan, ma quỷ ”.**

Vi phạm tội lớn là kề bên sự chết và hoả ngục.

Vi phạm tội nhỏ tuy chưa đáng chết, nhưng rất dễ sinh ra nhiều lần, để đi dần đến sự chết và hoả ngục.

Cả hai đều dẫn tới sự chết và hoả ngục đời đời, chỉ có khác nhau về thời gian lâu hay mau mà thôi !

Nói chung, tội lớn hay tội nhỏ đều là nằm trong một quyển sổ ghi là **“ Tội ”**.

III. KẾT QUẢ CỦA TỘI LỖI:

1-Trên Ađam và Êva.

a\ **Ông bà bị loã lồ.** Lời K-T : "Đoạn,mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình loã lồ, bèn lấy lá cây và đóng khố che thân". Khi Ađam và Êva đưa tay hái trái cấm mà ăn là dám làm cái việc tàytừi chớ không phải thường. Chúa đã ban sắc lệnh : "Người được tự do ănhoa quả các thứ cây trong vườn, nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớhề ăn đến ; vì một mai người ăn chắc sẽ chết". Thế mà Ađam và Êva đã hiệp nhau ăn trái cấm. Chúng ta hiểu rằng khi Ađam và Êva mới được dựng nên, thì có vinh quang của Chúa bao phủ. Không cần mặc một thứ áo nào như chúng ta ngày nay, mà không thấy sự loã lồ. Nhưng khi phạm tội, ông bà bị mất vinh quang nên thấy mình trần truồng hổ thẹn. Không những trong thời Ađam mà thôi, ngày nay cũng vậy. Mỗi khi phạm tội, ai nấy cảm thấy mình xấu hổ quá, dẫu chưa ai biết,chưa ai thấy, song ngó lên trời, ngó xuống đất, ngó con vật, ngó cây cỏ cũng đều thấy hổ thẹn. – “ Loài người đã phạm tội vì làm mất đi sự vinh hiển của Chúa ban cho.”

b\ **Ông bà sợ hãi.** Lời K-T : "Lối chiều, nghe tiếng Giêhôva Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn, Ađam và vợ ẩn mình giữa bụi cây, để tránh mặt Giêhôva Đức Chúa Trời. Giêhôva Đức Chúa Trời kêu Ađam mà phán hỏi rằng : Người ở đâu? Ađam thưa rằng : Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi loã lồ nên đi ẩn mình". Khi đã phạm tội, bị loã lồ, đồng thời sợ hãi. Chắc mỗi ngày Chúa thăm viếng Ađam và Êva, chuyện trò thân mật và vui vẻ với họ. Hôm nay cũng như thường lệ, Chúa đến, nhưng Ađam và Êva trở nên bất thường, thay vì chạy ra mừng rỡ đón tiếp Chúa, thì ông bà hoảng sợ chạy vào bụi cây để trốn. Ôi, vì tội lỗi làm cho chúng ta khốn nạn quá, mất sự tương giao mật thiết với Chúa, thay vì vui mừng, cảm tạ, ca ngợi Ngài thì sợ hãi chạy trốn. (Đức Giê-hô-va cũng là một trongnhững danh xưng của Đức Chúa Trời.)

c\ **Ông tố cáo bà.** "Đức Chúa Trời phán hỏi : Ai đã chỉ cho người biết rằng người loã lồ? Người có ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn đó chăng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi, cho tôi ăn trái cây đó và tôi đã ăn rồi". Ađam không dám nhận rằng mình đã phạm tội, nhưng đổ thừa cho người khác. Ông không nói là vợ tôi, nhưng nói người đàn bà mà Chúa đã để gần bên tôi. Không những đổ thừa cho bà mà ông còn muốn đổ thừa cho Chúa. Ôi, tội lỗi đã làm cho chúng ta khiếp nhược, không dám nhận lỗi lầm của mình, mà đổ lỗi cho người khác. Chồng đổ lỗi cho vợ, vợ đổ lỗi cho chồng, người này đổ lỗi cho người kia, do đó, chúng ta khó ăn năn, cho đến chừng nào chúng ta thành thật nhìn nhận mình có tội.

d\ **Ông bà chịu đau khổ.** "Ngài phán cùng người nữ rằng : Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén ; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con ; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng Ađam rằng : Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người ; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn, đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng ; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra ; vì người là bụi, người sẽ

trở về bụi". Ông bà phải đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, đất sanh chông gai, đá sỏi, ông phải cực nhọc nuôi bà, rồi bà phải cực nhọc sanh đẻ. Những khó khăn đó đều do tội lỗi mà ra.

e\ **Ông bà bị đuổi ra khỏi vườn Êđên.** "Giêhôva Đức Chúa Trời phán rằng : Này, về sự phân biệt điều thiện và điều ác, loài người đã thành một bụi như chúng ta, vậy, bây giờ hãy coi chừng, e loài người giơ tay lên cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chẳng! Giêhôva Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Êđên đặng cày cấy đất, là nơi có người ta. Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Êđên các thần Chêrubin với gươm lữichói lòa, để giữ con đường đi đến cây sự sống"._ Ông bà ở trong vườn Êđên sung sướng biết bao, cả thân thể lẫn linh hồn, bây giờ bị đuổi khỏi đó. Chúa đặt trước cửa một vị Thiên sứ với gươm thần đứng đó, nghiêm cấm ông bà không được phép trở vào vườn Êđên? Tại sao? - Vì trong vườn Êđên có hai cây đặc biệt: Một là cây (biết điều thiện và điều ác). Hai là cây sự sống. Ông bà chọn ăn trái cấm, nên phải bị đuổi ra khỏi vườn Êđên, không được ăn trái cây sự sống. Thiết tưởng Đức Chúa Trời dựng nên loài người, Ngài muốn cho loài người sống muôn đời, sống lâu hơn quả địa cầu, sống lâu hơn vũ trụ, nhưng hết thảy loài người đã chọn cho mình cái số phận khốn nạn, thành ra mất phần sự sống, mà phải chết. Kết quả của tội lỗi là như thế.

2-Trên loài người.

a\ **Tội lỗi làm cho đui mù.** Lời K-T : "Cho những kẻ chẳng tin nơi Chúa , và việ cấy đã làm mù lòng họ, làm mất họ không trông thấy sự vinh hiển chói sáng của Tin lành Đấng Chirst, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời". Tin lành được gọi là Tin lành vinh hiển, Tin lành phước hạnh, Tin lành quyền năng, Tin lành đời đời, Tin lành bình an, Tin lành màu nhiệm, Tin lành hy vọng, Tin lành của Đức Chúa Trời. Nhưng than ôi, con người không thấy vẻ đẹp tuyệt vời của Tin lành. Tại sao? - Vì tội lỗi đã làm mù mắt thuộc linh của con người. Họ chỉ còn mắt xác thịt, sự mê muội tham lam của lòng xác thịt, và điều ấy đã che đi sự thông sáng của mắt thuộc linh để nhận biết mọi điều về Chúa.

b\ **Tội lỗi làm cho tối tăm.** Lời K-T : "Bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn bị tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời". Khi lòng người cứng cõi mà chống lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì mỗi lúc lòng họ trở nên tối tăm hơn. Quay lưng với mặt trời là bước dần vào bóng tối. Càng xa mặt trời thì càng tối hơn..

c\ **Tội lỗi làm cho thù nghịch với Đức Chúa Trời.** "Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và việc ác mình". Khi chúng ta phạm tội thì đương nhiên trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời rồi, vì Ngài là Đấng Thánh. Ai dám vỗ ngực xưng mình là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời?- Có, có những con người cuồng điên dám làm như vậy. Dầu chúng ta không dám nói như vậy, nhưng mà hành động hay ý nghĩ của chúng ta trở nên thù nghịch với Ngài, là chúng ta phạm tội.

d\ **Tội lỗi làm cho trở thành nô lệ.** "Đức Chúa Jesus đáp rằng : Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, ai phạm tội lỗi là tự làm tôi mọi cho tội lỗi". Bất cứ tội lỗi nào mà mình đã phạm, thì tự chính mình

trở thành nô lệ cho tội lỗi đó. Nói cách dễ hiểu : Người ghiền rượu thì nô lệ cho rượu, người ghiền á phiện thì là nô lệ cho á phiện...v...v .....

e\ **Tội lỗi làm cho đau đớn.** Lời K-T : "Tại cơ tội lỗi tôi, xương cốt tôi chẳng đượ can nghỉ". Khi một người phạm tội thì cảm xúc khó chịu ngày đêm, bứt rứt không an, ngay cả giấc ngủ thường gặp mộng xấu. – Vua Đavít nói rằng : "Tội lỗi tôi hằng ở trước mặt tôi". Ma quỷ và chính ta tự tố cáo lòng mình, và làm cho chúng ta không thể bình an.

f\ **Tội lỗi làm cho mất phước.** Lời Chúa: "Sự gian ác các người đã làm cho những sự tốt đẹp xa các người , tội lỗi các người ngăn trở các phước hạnh cho người ". Chúng ta muốn được phước thì phải bỏ tội, vì nếu giữ tội thì chính nó ngăn trở chúng ta được phước. Đức Chúa Trời không thể nào ban phước cho kẻ cố chấp giữ tội trong lòng mình. --"Nếu lòng tôi có chứa về tội ác, chắc Chúa chẳng nghe tôi". Nếu có lỗi lầm nào, hãy sẵn sàng bỏ ngay, thì phước Chúa tràn vào liền.

(Phước của Chúa là sự soi sáng tâm linh và tháo gỡ những xiềng xích, gỡ những ràng buộc trong cuộc sống vật chất.)

g\ **Tội lỗi làm cho hoang vu.** Lời Chúa : " Ta đánh người, làm cho người bị thương nặng, và khiến người hoang vu, vì cơ tội lỗi người". Vì cơ tội lỗi người, Ta làm cho người hoang vu. Xứ Ysơraên là thánh địa, một xứ đượm sữa và mật, nhưng xứ đó 70 năm bị hoang vu, vì cơ tội lỗi. Đời sống của chúng ta đáng được phước, tất có hạnh phước Chúa dành cho chúng ta. Nhưng nếu chúng ta phạm tội, Chúa làm cho đời sống chúng ta hoang vu, là khô cằn, buồn thảm, đau đớn, chết chóc.

h\ **Tội lỗi phá hoại đời sống.** Lời K-T : "Sự công bình bảo hộ người ăn ở ngay thẳng. Nhưng sự gian ác đánh đổ kẻ phạm tội". Tội lỗi mình đã phạm, nó đánh đổ hay phá hoại đời sống của mình. Tội lỗi như chất rỉ sét làm cho hao mòn đời sống chúng ta. (Tâm linh lẫn vật chất)

i\ **Tội lỗi không xóa được bằng sức của người.** "Tội lỗi đã chép bằng bút sắt, bằng dùi kim cương ; đã chạm trên bảng đá trong lòng chúng nó". Tội lỗi đã ghi vào đời sống của con người, không xóa được, không quên được, vì nó lưu thông trong tâm huyết chúng ta. Vì vậy, nếu Chúa không cứu chúng ta, thì chúng ta không thể nào bôi xóa được tội lỗi trong đời sống chúng ta.

j\ **Không làm sao trốn được tội lỗi.** "Còn nếu không làm theo ý Chúa, thì các người thật đã phạm tội cùng Đức Giêhôva, và phải biết rằng tội ấy chắc sẽ đổ lại trên các người". Tội mà chúng ta đã phạm thì đổ lại trên chúng ta. Ádam đổ thừa cho Êva, Êva đổ thừa cho con rắn. Con rắn không biết đổ thừa cho ai. Tuy nhiên, không ai tránh khỏi, "đổ lại" còn có nghĩa là theo đuổi. Tội lỗi của chúng ta theo đuổi chúng ta. Tội lỗi và sự hình phạt luôn đi cặp theo.

k\ **Tội lỗi mỗi ngày thêm lên.** "Đức Giêhôvaphán : Khốn thay cho con cái bội nghịch, lập mưu chẳng bởi ý Ta, kết ước chẳng cậy Thần Ta, hầu cho thêm tội trên tội". Khi một người đã phạm một tội thì không dừng lại đó được đâu, mà phải phạm tội thứ hai, nếu không ăn năn thì sẽ phạm tội thứ ba, và cứ tiếp tục mãi mãi trên con đường khốn nạn đó. Vua Đavít đã phạm tội gian dâm với vợ Uri, ông muốn dừng lại nhưng không được, phải thêm tội sát nhân là giết Uri để đoạt vợ. Nhờ sự ăn năn với Chúa, nếu không mỗi ngày ông sẽ thêm tội nữa.

l\ **Tội lỗi làm cho luông tuông.** "Đừng say rượu vì rượu xui khiến cho luông tuông .

3-Tội nhân được ví sánh.

Kinh Thánh ví sánh tội nhân như :

a\ **Ô ướ như con chó.** - "Kẻ ngu muội làm lại việc ngu dại, khác nào con chó đã mưa ra, rồi liếm lại". Thánh Phierơ trưng dẫn câu này và khai triển: "Đã xảy đến cho chúng nó như lời tục ngữ : Chó liếm lại đồ đã mưa, heo đã rửa sạch rồi lại lăn lóc trong vũng bùn". Mỗi chúng ta đã một lần chứng kiến con chó mưa ra, rồi liếm lại. Sự thực đó được vua Salômôn ghi chép và Thánh Phierơ nói: " Tội nhân đã được tha thứ, nghĩa là bỏ tội rồi lại tiếp tục phạm tội là ô ướ quá."

b\ **Xảo quyết như con rắn.** -- "Hỡi loài rắn, dòng dõi rắn lục kia, không thể nào mà tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục được?". Con rắn xảo quyết đã trở thành động lực cám dỗ Ađam và Ê va phạm tội.

c\ **Hung dữ như sư tử.** -- "Chúng nó hả miệng ra dọa tôi, khác nào sư tử hay cắn xé và gặm hết " ___ " Satan, ma quỷ giống như con sư tử rống, chúng luôn luôn rình mò và sẵn sàng nuốt những kẻ nào mà chúng thấy nuốt được. "

đ\ **Khờ dại như con chiên.** -- "Chúng ta giống như chiên đi lạc". Con chiên đi lạc không biết đường về, phải có người chăn đến tận nơi đem nó về, vì nó khờ dại quá. Khi con người đã phạm tội. Thì dầu tri thức đến đâu cũng có lúc thành ngu dại, không biết việc phải làm, không biết lời phải nói và mù mờ như đi trong bóng đêm.

f\ **Cẩn xé như con sói.** -- "Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các người, song bề trong lòng là muôn sói hay cắn xé". Có những người giả dối mang lối chiên hiền lành, song lòng là sói. Thà họ là consói thì người ta biết mà tránh xa, nhưng họ mang lối chiên hiền lành, làm cho người ta lầm, thì gian ác càng thêm gian ác.

g\ **Ngu si như con lừa.** -- "Nhưng chừng nào lừa con rừng sanh ra làm người. Thì chừng ấy người hư mới có thể trở nên thông sáng!". Người hư là người tội lỗi, không thông sáng được. Dân La mã rất văn minh và cường thịnh, nhưng họ sắp mình thờ lạy hình tượng, thú, còn trùng thay cho Đấng Tạo hoá là thành người hư. Theo các nhà sinh vật học, không có con vật nào ngu bằng con lừa. Chúa nói rằng dân Ysơrên còn ngu hơn con lừa : "Hỡi các tầng trời, hãy nghe ! Hỡi đất, hãy lắng tai ! Vì Đức Giêhôva đã phán rằng : Ta đã nuôi nấng con cái, bồi dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta. Bò còn biết chủ mình, lừa còn biết máng của nó, song dân Ysơrên chẳng hiểu biết, dân Ta chẳng chịu suy nghĩ". Dân Ysơrên có tiếng là khôn ngoan, hiện nay trong thế giới có những người thông minh lỗi lạc, trong đó có người Ysơrên. Nhưng khi họ phạm tội, thì Chúa bảo rằng : "Họ ngu hơn con lừa, con bò".

4-Kết quả cuối cùng của tội lỗi : CHẾT

"Tiền công của tội lỗi là sự chết ...Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết ...Một mai người ăn chắc sẽ chết".
Sự chết đó có ba thứ :

a\ **Chết linh hồn.** -- "Còn anh em đã chết vì làm lỗi và tội ác của anh em". Linh hồn bị phân rẽ với Đức Chúa Trời, mất sự Sống, mất sự Sáng, mất Phước hạnh.

b\ **Chết thân thể.** -- "Và bụi tro trở vào đất y như nguyên cũ, và thần linh trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban nó". Thân thể bị phân rẽ với linh hồn khi con người qua đời.

c\ **Chết đời đời.** -- "Đoạn, sự chết và âm phủ, bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. Kẻ nào không được ghi vào sách Sự sống

Chuyển tới: 2012/6/10 thai do <thaidich@yahoo.com>